

вання без залізного наченя, про польоване, рибацтво та про уживане капканів. Ті тубольці були здебільшого високі і дужи; вони мали високі кістки ланитів, горбаті носи, подібні до вірлячих, вузькі очі. Вони могли переносити змучення, голод, спрагу і біль з самовідреченням і хоробрістю; але Індіанці були хутко винищені хворобами, котрі занесли Європейці з собою.

Індіанці жили в хатчинах, чи-то вигвамах, побудованих навколо великої галі, посередині, котра була уживана про релігійні святкування, танці і віча, які вони звали "по-во". Індіанці сиділи і спали на землі. Вони їли з горщика, уживаючи до того пальці або й ложки. Їхньою головною поживою були мясо і овочі. Управа рілі у них була нездала. Вони уживали деревляні плуги, а сапали патиками.

Чоловіки звичайно носили штани, а жінки спідниці; і ті, і другі завивали ся у рядна підчас холоду; а як вони хотіли бути цілком убраними, так чоловіки одягали на голову очіпок з піря і пацьорків. Дуже вони звертали увагу на свої прикраси. Кожний був татуйований і вимальований. Багатьох з них вирізували собі дірки в губах, або лицях і запихали туди кавалки кісток або каменя до збільшення своєї краси.

Сі „Індіанці“ знали переважно, де знайти джерела найчистішої води, найбагатші поклади глини, найліпший матеріал для краски, найтвердіший і наймякший камінь. Вони були також